

PBNUMBRATA.

rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16,50, miesięcznie 3 mk.

ZA GRANICĄ:

rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisania (petit) po tak-
sie 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie prze-
pisów wykonawczych do dekretu z dnia 7 lutego
1919 roku o widowiskach.

Na zasadzie art. 5 Dekretu z dn. 7 lutego 1919
roku o widowiskach wydaję następujące przepisy
wykonawcze:

Art. 1.

Przez „miejscowy państwowy urząd admini-
stracyjny” rozumieć należy, aż do dalszego rozpo-
rządzenia, urząd Komisarza Ludowego, dla War-
szawy zaś urząd Naczelnego Inspektora Policji.
Przez „urząd do spraw prasowych” rozumieć należy
dla całego b. zaboru rosyjskiego Wydział Prasowy
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, dla poszcze-
gólnych powiatów — urząd Komisarza Ludowego,
dla Warszawy — urząd Naczelnego Inspektora Po-
licji.

Art. 2.

Wszelkie utwory z tekstem słownym, przeznac-
zone do publicznej produkcji scenicznej, winny
być nadsyłane w celu ich zaaprobowania do miej-
scowych państwowych urzędów administracyjnych,
lub do Wydziału Prasowego M. S. W. w rękopisach,
wyraźnie przepisanych, lub w odbitkach drukowa-
nych, w dwóch egzemplarzach, z których jeden po-
zostaje w urzędzie, drugi zaś po ewentualnem doko-
naniu w nim zmian, skreślen lub niezaaprobowania
do publicznego wystawienia, ulega zwrotowi. Przy
utworach muzycznych z tekstem słownym obowią-
zywać będzie tylko złożenie tekstu słownego. Apro-
bowany przez urząd tekst może uleże podczas wy-
stawienia jedynie skrótom, które nie powinny zmie-
niać treści utworu.

Utwory z tekstem słownym, przedstawione do
oprobacji właściwego urzędu, winny być rozpatrzo-
ne jaknajprędzej.

Obrazy świetlne podlegają przepisom, w art. 4
wymienionym.

Art. 3.

Utwory z tekstem słownym, przeznaczone
do publicznej produkcji scenicznej i aprobowane
przez miejscowe państwowe urzędy administracyj-
ne, mogą być wystawiane w obrębie działalności od-
powiedniego urzędu. Zezwolenia Wydziału Prasowego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych posiadają moc
prawną na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Art. 4.

Obrazy świetlne, przeznaczone do wystawiania
publicznego, winny być nadsyłane do Wydziału
Prasowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w
jednym egzemplarzu, wraz z dokładnym opisem
treści. Wydział Prasowy po rozpatrzeniu obrazu
świetlnego, w razie zaaprobowania, wystawia kartę
filmową; bez karty takiej nie wolno publicznie wy-
świetlać żadnego obrazu. Filma ulega zwrotowi.

Przepis niniejszy nie stosuje się do obrazów
świetlnych reklamowych, które podlegają ogólnym
przepisom policyjnym, oraz do przezroczy latarni
czarnoksięskich, używanych do objaśniania treści
czytawych i pogadanek.

Art. 5.

Obrazy świetlne, przeznaczone do publicznej
produkcji i zawierające napisy niepoliskie, winny
nie przed tekstem obcym tekst w języku polskim.
Przepis niniejszy dotyczy tylko napisów, wyjaśnia-
jących treść obrazu.

Art. 6.

Wzbronione jest wystawianie zarówno utwo-
rów słownych, jak obrazów świetlnych:

a) treści pornograficznej i wogóle przeciwnych
moralności lub prawu.

b) treści kryminalnej, jeżeli przedstawione będą
środki i sposoby, użyte dla dokonania przestęp-
stwa.

Art. 7.

Za rozpatrzenie obrazów świetlnych pobierana
będzie opłata, podług następującej taksy:

a) za filmę długości do 100 mtr. — 10 mk., za
każde następne 50 mtr. — 2 mk. 50 fen.
b) za wystawienie karty filmowej — 5 mk., za
potwierdzenie każdej kopji karty filmowej — 2 mk.
Filma, zawierająca pod ogólnym tytułem roz-
maite obrazy, jak np. „Tydzień wojenny”, „Wrażeń-
nia z podróży”, uważana jest za jedną filmę. Prze-
zrocza latarni czarnoksięskich nie podlegają opłacie.

Art. 8.

Osoby, którym lokalne urzędy administracyjne
nie udzieliły pozwoleń na produkowanie utworów
z tekstem słownym, mogą w terminie dwutygodnio-
wym od dnia wydania decyzji odmownej odwołać
się do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 9.

Dla otwarcia zakładu widowiskowego lub roz-
rywkowego, zgodnie z art. 3 dekretu z dnia 7 lutego
1919 roku o widowiskach, należy uzyskać pozwole-
nie w miejscowym państwowym urzędzie admini-
stracyjnym. W tym też celu należy złożyć w powyż-
szym urzędzie podanie z wyszczególnieniem:

a) imienia i nazwiska właściciela,
b) imienia i nazwiska zarządzającego, jeżeli
nim nie jest właściciel,
c) adresu zakładu i
d) rodzaju zakładu.

Art. 10.

Jeżeli w terminie rocznym od dnia uzyskania
pozwolenia na otwarcie zakładu widowiskowego lub
rozrywkowego nie nastąpi otwarcie zgłoszonego za-
kładu, dla późniejszego otwarcia wymagane jest
uzyskanie nowego pozwolenia.

Art. 11.

Właściciele, lub ich zastępcy, zakładów wido-
wiskowych lub rozrywkowych winni najpóźniej na
12 godzin przed przedstawieniem zameldować miej-
scowej władzy policyjnej program przedstawienia.
W podaniu winno być wymienione, za jakim nume-
rem i w jakim urzędzie były aprobowane utwory
słowne lub obrazy świetlne, przeznaczone do wy-
stawienia.

W wypadkach wyjątkowych przysługuje prawo
zmiany w ostatniej chwili programu przedstawienia,
nowy program jednak winien zawierać tylko apro-
bowane uprzednio przez właściwe urzędy utwory.

Jeżeli przedstawienie ma się odbyć nie w miej-
scu stałego pobytu władz policyjnych, termin zamel-
dowania przedłuża się do 48 godzin.

Art. 12.

Wystawiane na pokaz publiczny obrazy świetl-
ne, przeznaczone dla dorosłych, t. j. dla osób od lat
16, lub dla dzieci i młodzieży, t. j. dla osób do lat
16 wieku, muszą być jako takie wyraźnie obwie-
szczone napisami odpowiedniami przy wejściu do za-
kładu widowiskowego.

Na przedstawienia dla dorosłych dzieci nie ma-
ją wstępu.

Art. 13.

Do teatrów „Varieté” (kabaretów), których
charakter określają przy udzieleniu pozwolenia od-
powiednie władze administracyjne, zabrania się
uczęszczać osobom obojga płci, nie mającym 18 lat
wieku.

Art. 14.

Właściciele, lub ich zastępcy, zakładów wido-
wiskowych i rozrywkowych obowiązani są ułatwiać
wstęp do powyższych zakładów delegowanym przez
odpowiedni urząd administracyjny urzędnikom, dając

im bezpłatnie stałe wyznaczone przez władze
miejscowe.

Delegowany urzędnik ma prawo żądać przed-
stawienia kart filmowych oraz aprobowanych
egzemplarzy utworów z tekstem słownym.

Art. 15.

Komisarze Ludowi, w Warszawie Naczelnym In-
spektor Policji, winni w obwodach, powierzonych
ich bezpośredniemu dozorowi, czuwać za pomocą
organów policyjnych, aby w zakładach widowisko-
wych i rozrywkowych stosowano obowiązujące
przepisy o widowiskach.

Urzędnicy, którzy pełnią dozór nad widowiska-
mi, nie mogą być właścicielami, współnikami, za-
rządzającymi lub pracownikami zakładów wido-
wiskowych i rozrywkowych, podległych ich dozo-
rowi.

Art. 16.

Za popełnione w zakładach widowiskowych
i rozrywkowych przekroczenia przeciwko niniej-
szemu rozporządzeniu odpowiedzialni są właścicie-
le, zastępcy, lub zarządzający powyższych zakładów.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *St. Wojciechowski.*

Warszawa, 12 lutego 1919 r.

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 7-go
lutego 1919 r. zamianował p. Jakuba Glassa — Prze-
ssem Konsystorza Ewangelicko-Augsburskiego w
Warszawie;

— p. Franciszka Niedabyłskiego prokuratorem
przy sądzie okręgowym;

— p. Marjana Terpiłowskiego sędzią Sądu Ape-
lacyjnego;

— postanowieniem z dnia 8-go lutego b. r. za-
mianował p. Aleksandra Makowskiego sędzią okrę-
gowym.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Zagra-
nicznych komunikuje:

Zostało stwierdzone, że na froncie niemieckim
Niemcy pragną przełamać front polski, nim zostanie
zawarty rozejm. W tym celu czynią oni wszelkie
wysiłki, używają nawet gazów trujących, które są
specjalnie niebezpieczne wobec braku dostatecznej
ilości masek ochronnych.

Wydziały Konsularny, Ekonomiczno-Handlowy
i Finansowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych
mieszczą się przy ul. Długiej, róg Miodowej (wej-
ście od ul. Długiej, obok kościoła wojskowego).

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wobec licznych zapytań, z jakimi zwracają się
zainteresowani, Wydział Informacyjno-Prasowy Mi-
nisterstwa Spraw Wojskowych komunikuje, iż:

Stosownie do rozkazu Kierownika Ministerstwa
Spraw Wojskowych, pułk. Wroczyńskiego, z dn. 20
stycznia, prawo zwalniania z wojska żołnierzy (aż
do podchorążych włącznie) przysługuje jedynie
właściwym dowództwom Okr. Gen. Zwolnienie z
wojska może nastąpić z trzech powodów:

1) niezdolności do służby wojskowej ze względu na stan zdrowia.

2) uzasadnionej reklamacji ze strony instytucji lub rodziny, wreszcie

3) orzeczenie sądu, że dana jednostka ze względu moralnych do wojska się nie nadaje.

W wypadku pierwszym za punkt wyjścia wzięte ma być orzeczenie lekarza danego oddziału; w drugim — prośba, skierowana do dowódcy oddziału przez instytucję lub rodzinę; w trzecim — akty sądowe wraz z decyzją sądu, przesłane przez dowódcę oddziału do Dow. Okr. Gen.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych (Departament I Mobilizacyjno-Organizacyjny. Zamek, pokój Nr. 26) przeznacza.

200 marek nagrody

za dostarczenie w jaknajkrótszym czasie pełnej rosyjskiej Instrukcji Mobilizacyjnej. Za pomienione wydawnictwo, niezależnie od nagrody, posiadacz otrzyma zapłatę stosownie do umowy.

Potrzebna jest również pełna Instrukcja Mobilizacyjna niemiecka („Allgemeine Instruction für die Deutsche Wehrmacht im Mobilisierungsfalle“), za którą posiadacz otrzyma zapłatę stosownie do umowy.

Na skutek artykułu, zamieszczonego w Nr. 6 (10) „Liberum Veto“ z dnia 3 lutego r. b. Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje, iż:

Podporucznik prowiantowy, a ostatnio Sekcji Mundurowej Departamentu Gospodarczego M. S. W., Jakób (nie Mojżesz) Kanarek, od dnia 31 Grudnia 1918 r. nie pełni już tych czynności.

Departament Gospodarczy pismem z dnia 31 grudnia 1918 r. L. 5408/2992 B.—D. G. zwrócił się do Sztabu Generalnego o zwolnienie go z wojska.

Oto wszystko, co w tym kierunku należy do Ministerstwa Spraw Wojskowych. Reszta wkracza w atrybucje Ministerstwa Sprawiedliwości.

W szeregu patronatów nad żołnierzem polskim powstał ostatnio za zezwoleniem władz odnośnych Patronat, opiekujący się specjalnie lotnikiem polskim, mający więc za zadanie, jak wszystkie patronaty, zbieranie ofiar w gotowości i w naturze, w postaci zwłaszcza bielizny, żywności i t. p. Zarząd Główny Patronatu tworzą: p.p.: pułk. Wanda Łossowska, maj. Helena Syrokomska, maj. Romana Piżłowa, por. Janina Gawłowa, por. Wernicka, inż. Eug. Korzonowa, dr. Zofja Dobrzyńska, p. Zofja Towiańska, p. Janina Sommerfeldowa, p. Helena Dobrzyńska, p. Marja Orłowska i p. Helena Antoniewiczowa.

Celem zasilenia funduszów swych Patronat zamierza wkrótce zorganizować koncert z udziałem wybitnych sił artystycznych. Tymczasem zapisy i ofiary przyjmuje p. pułk. W. Łossowska, ul. Polna Nr. 72 m. 22, tel. 8-57. Nadto ofiary przyjmuje p. H. Antoniewiczowa w kawiarni „Nasza Gospoda“, ul. Marszałkowska Nr. 87.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych rozesał do Komisarzy Powiatowych następujący okólnik:

Do wszystkich Komisarzy Powiatowych.

Szerzące się w licznych powiatach kraju strejki służby folwarcznej mieszczą w sobie, obok zwykłego w takich razach zachowania stosunków bezpieczeństwa publicznego, poważne niebezpieczeństwo dla prawidłowej produkcji rolnej i mogą obalić ogólny plan aprowizacyjny Państwa.

W celu odwrócenia tych groźnych następstw akcji strejkowej zorganizowana została w imieniu Ministerstwa Pracy Komisja Główna dla spraw strejków rolnych, której zadaniem jest, w razie powstania zatargu między pracodawcami a służbą folwarczną — osiągnięcie jaknajspieszniejsze porozumienia, zapewnijającego normalny tok produkcji rolnej, oraz możliwie trwale zaspokojenie słusznych postulatów robotnika rolnego.

Na Komisarzach Powiatowych ciąży również obowiązek łagodzenia powstających zatargów i wydania zarządzeń, zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa życia i mienia w zagrożonej okolicy.

W szczególności winni Komisarze Powiatowi starać się o to, aby nie dopuścić do gwałtów na osobie właściciela i jego rodziny, członkach administracji, robotnikach i ich rodzinach. Dopuszczający się aktu gwałtu powinni być aresztowani i oddani w ręce sądu śledczego.

O wybuchu strejku rolnego, jak wogóle wszelkich zaburzeniach robotniczych, winien Komisarz niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo Pracy telefonicznie lub telefonicznie (978 lub 306), prosząc o przyslanie delegata.

Delegat Ministerstwa Pracy przedsięwzięcie kroki celem doprowadzenia stron do dobrowolnej umowy, także w drodze sądu polubownego, który składać się winien z równej liczby przedstawicieli stron obydwóch i przewodniczącego, wybranego przez członków sądu z pomiędzy osób bezstronnych. Komisarz Powiatowy współdziałał winien z delegatem Ministerstwa Pracy i dostarczyć mu wszelkich środków, mogących ułatwić pośrednictwo w sporze.

Energicznie wystąpić winien Komisarz Powiatowy w tym wypadku, gdy strejkiem objęte zostanie obrządzanie inwentarza żywego; strejk taki jest niedopuszczalny. Należy dodać wszelkich starań, aby inwentarz był bezwzględnie obrządzany, bądź przez samych strejkujących, bądź też przez robotników postronnych, specjalnie w tym celu sprawdzonych, przyczem należy tych ostatnich bronić przed napaściami ze strony strejkujących.

Wszelkie „Wydziały Ochrony Pracy i Opieki Społecznej“, jakie powstały bez wiedzy Ministerstwa Pracy — winny być przez Komisarzy Powiatowych rozwiązane.

Organizujące się w powiecie związki zawodowe służby folwarcznej i robotników rolnych winny odpowiadać istniejącym przepisom o stowarzyszeniach.

„Komitety folwarczne“, „Rady folwarczne“ i t. p. nie mają prawa ingerencji do prowadzenia i zarządu gospodarstw, mogą być tylko rzecznikami żądań służby folwarcznej.

O strejkach, zażegnanych bez współdziałania delegata Ministerstwa Pracy, należy dać szczegółowe sprawozdanie temuż Ministerstwu.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Z Ministerstwa Zdrowia Publicznego

Doszło do wiadomości Ministerstwa Zdrowia Publicznego, że niektórzy właściciele domów z centralnym ogrzewaniem zaprzestali opałać domy, powołując się na to, że lokatorzy nie chcą płacić wyznaczonych przez nich podwyżek czynszu.

Wobec tego Ministerstwo Zdrowia Publicznego wyjaśnia:

1) że na zasadzie punktu II. art. 1719 Kod. Cyw. wypuszczający w najem obowiązany jest z samej istoty umowy i, bez żadnego szczególnego zastrzeżenia utrzymywać wynajęty lokal w stanie przydatnym do właściwego użytku,

2) że właściciel domu, resp. wypuszczający w najem nie ma prawa pod żadnym pozorem przerywać opalania lokali za pomocą centralnego ogrzewania i w ten sposób czynić lokale nieprzydatnymi do właściwego użytku,

3) że opłatę za centralne ogrzewanie w myśl par. 2 Dekretu o ochronie lokatorów z dnia 16 stycznia r. b. — wypuszczający w najem ma prawo pobierać w wysokości wydatków rzeczywistych na zasadzie rozrachunków z każdym z lokatorów, a w razie sporu, rzecz tę a posteriori rozstrzyga sąd wskutek odwołania się jednej ze stron,

4) że wreszcie wstrzymanie opalania lokali za pomocą centralnego ogrzewania przez wypuszczającego w najem stanowi niewykonanie prawnego rozporządzenia władzy, za które grozi odpowiedzialność, przewidziana w Kodeksie Karnym.

Drugie posiedzenie Sejmu Ustawodawczego.

Drugie posiedzenie d. 14 b. m. Sejmu Ustawodawczego rozpoczyna się o godz. 4 m. 44 trzykrotnym uderzeniem laski marszałka.

Ks. Radziwiłł otwiera posiedzenie, oznajmiając, że na pierwszym miejscu porządku dziennego jest zatwierdzenie tymczasowego regulaminu Sejmu. W sprawie tej udziela głosu referentowi Konwentu Senjorów, posłowi Korfantomu.

Sprawozdanie posła Korfanteo.

Poseł Korfanty zaznacza, że na poprzednim posiedzeniu Sejmu nie podobna było wybrać Konwentu Senjorów z powodu, iż znaczna liczba publiczności dostała się na salę. Konwent Senjorów ukonstytuował się w ten sposób, że każda grupa, licząca co najmniej 12 członków, ma prawo wysłać „jednego przedstawiciela do Konwentu Senjorów“. Pośród głosów klubów, reprezentowanych w Konwencie, zależy od tego; ile razy liczba 12 mieści się w ogólnej liczbie członków danej grupy. Przedstawiciele grup na Konwencie Senjorów zwrócili się do swoich klubów z prośbą, aby grupy przedstawione w Konwencie Senjorów zgodziły się na nadanie Konwentowi Senjorów charakteru Komisji Regulaminowej. Po uznaniu tej zgody Konwent Senjorów w charakterze Komisji Regulaminowej odbył trzy posiedzenia, na których uchwalili regulamin tymczasowy. Referent prosił Izbę o jednogłośnie przyjęcie tego regulaminu, poczem zaznaczył, że według zwyczajów, panujących we wszystkich parlamentach, mające się dokonać wybory do Prezydium Sejmu są tylko wyborami tymczasowymi, zaś za cztery tygodnie wybory Prezydium mają być powtórzone i ostatecznie dokonane.

Po otwarciu rozpraw przez Marszałka, poseł Korfanty uzupełnia swój referat drobną poprawką (w art. 8), a mianowicie, by dobrano 9 sekretarzy, poczem Marszałek udziela głosu p. Thonowi.

Stanowisko klubu żydowsko-narodowego.

Poseł Thon w imieniu sejmowego klubu narodowo-żydowskiego oświadcza, że uchwalenie regulaminu sejmowego przyszło do skutku bez udziału jego grupy, która liczy mniej, niż 12 członków. Poseł Thon fakt, że reprezentacja żydowska w Sejmie tej liczby nie osiągnęła, przypisuje ordynacji wyborczej, łączącej wieś z miastem, oświadcza dalej, że masy żydowskie są zdecydowane zachować swoją narodową odrębność, nie naruszając oczywiście i nie rozluźniając w niczem spójności, zwartości i suwerenności Państwa Polskiego. Poseł Thon mówi dalej, że „Uchwała Konwentu Senjorów wyrzuciła nas poza nawias“ i protestuje przeciwko postanowieniu regulaminu tymczasowego i kończy zaznaczeniem, że jego grupa od głosowania nad regulaminem się uchyla.

Poseł Korfanty składa wniosek o zamknięciu dyskusji.

Poseł Grzędzielski wnosi małe poprawki do regulaminu.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek o zamknięcie dyskusji. Wniosek przechodzi jednogłośnie. W ten sam sposób przechodzi wniosek o przyjęcie poprawek, oraz o przyjęcie regulaminu en bloc.

Incydent z posłem Korfantom.

Po ukończeniu przemówienia posła Thona, poseł Korfanty wchodzi na trybunę i oświadcza, iż w imieniu zjednoczenia sejmowego, ludowo-narodowego, proponuje na marszałka posła Trampczyńskiego.

W jednej chwili zrywa się burza protestujących przeciw tej propozycji na lewicy i w części centrum.

Głosowanie pierwsze.

Marszałek prosi o spokój, poczem ogłasza rozpoczęcie wyborów Marszałka i ustanawia 10-minutową przerwę. Po otwarciu posiedzenia nanowo powołał Marszałek do Komisji skrutacyjnej p.p.: Bardla, Klemensiewicz, Bągińskiego, Skarbka i Marka. Po czym sekretarze posłowie: ks. Kaczyński i p. Niedziałkowski odczytywali spis posłów, najprzód z Królestwa Polskiego, z Księstwa Poznańskiego, a w końcu z Galicji. Posłowie oddawali kolejno kartki do kosza. Po ukończeniu głosowania Marszałek zarządził pauzę, w celu odbycia skrutynjum oddanych głosów.

Po skrutynjum poseł Skarbek imieniem Komisji skrutacyjnej ogłasza następujący wynik:

Głosowało 304 posłów, z tego nieważnych głosów było 7, a zatem ważnych oddano 297, absolutna większość wynosi 149. Poseł Witos otrzymał 144 głosów, poseł Trampczyński 128, poseł Ostrowski 25, a zatem nikt z kandydatów nie uzyskał absolutnej większości i nie został wybrany.

Wobec tego Marszałek oświadczył, że odbędzie się ponowny wybór i zarządził znowu przerwę, aby dać posłom czas dla porozumienia się.

Głosowanie drugie.

Głosowanie to dało wynik następujący: Oddano głosów 305, potrzebna większość absolutna 153 gł. Z tej liczby poseł Wojciech Trampczyński

ski otrzymał 155, poseł Witos—149, 2 kartki białe. Na sali powstaje hałas. Ks. Okoń wola: „Chcemy chłopca na Marszałka!” Wrzawa, protesty pod adresem pos. Trampczyńskiego, okrzyki: „Nie powinniśmy przyjąć!”

Trampczyński jednak spokojnie podchodzi ku fotelowi Marszałka. Mandat przyjmuje.

Mowa Marszałka Trampczyńskiego.

Wysoka Izbo! Przedewszystkiem pozwolę sobie w imieniu was wszystkich serdecznie podziękować waszemu czcigodnemu senjorowi, posłowi Ferdynandowi Radziwiłłowi, za trudy dotychczasowego marszałkowania. Również serdecznie dziękuję większości sejmowej za zaufanie, jakie mi okazała, składając na me ręce urząd marszałka pierwszego Sejmu polskiego. Ciężki to urząd i ciężka odpowiedzialność. Słubuję, że będę spełniał ten urząd wedle najlepszych sił, tak, jak sprawiedliwość nakazuje. Zawsze o to starać się będę, aby każdy z członków bez żadnego wyjątku wyniósł przekonanie, że decyzje moje nie są kierowane ani sympatjami, ani antypatjami stronnictwami lub osobistymi. (Zywe oklaski w całej Izbie). Będę stał na straży porządku sejmowego, ale bezsilny będę, jeżeli wy nie udzielicie mi pomocy, waszej życzliwości, którą powoli od całego Sejmu chcę osiągnąć, jeżeli wy nie będziecie działać w przekonaniu, że tylko Sejm w porządku obradujący i energicznie pracujący może dać krajowi ład i porządek, którego skolataną ojczyzna tak pragnie i tak potrzebuje. W ścianach tych panować ma wolność słowa, ale winniśmy nie zapominać, że wolność nie powinna się wyrażać w swawoli, że każdy poseł winien szanować cześć swych kolegów (na sali okrzyk: Słusznie). Niech nikt nie upatrjuje w przeciwniku wroga, niech każdy przemawia i postępuje z tą wiarą, że przeciwnik tak samo, jak on, pragnie tylko dobra całego kraju. (Brawo na prawicy). Może być, że Opatrzność, stawiając nas podczas narodzin wolnej Polski w tragicznym położeniu, na czterech frontach, umyslnie chciała nam ułatwić wewnętrzną zgodę, chciała nas zmusić do wspólnych i trudnych wysiłków dla wielkich celów w przyszłości. Jeśli ongi upadła nasza ojczyzna i długoletnia niewola narodu była rzeczywiście karą za grzechy Polaków, to jednym z tych grzechów była niewątpliwie niekarność dawnych sejmów rzeczywistej polskiej. Dziś, gdy Opatrzność nareszcie zmiłowała się nad narodem polskim, kiedy pęta niewoli naszej zerwały się, winniśmy wynieść z historii naszej naukę, że wolnym jest nie tylko naród, w którym każdy robi, co mu się podoba, ale również, który sam sobie prawo stanowi i prawu temu jest posłuszny. W wasze ręce naród złożył obowiązek stanowienia praw, obowiązek wydawania ustaw, które, da Bóg, przetrwać mają wiele pokoleń. Nie zapominajmy przy następnym obradach ani na chwilę, że na nas zwrócone są oczy całego świata z ciekawością. Ale więcej jeszcze pamiętajmy o tem, że owe miliony rodaków, które nas tu wysłały w swej ciężkiej trosce, z zapartym oddechem oczekują tego, co się tu dzieć będzie. (Głosy na prawicy: Słusznie). Zakończę pytaniem, czego się naród po nas spodziewa. Otóż naród spodziewa się po nas nie słów, ale czynów (Na prawicy: Brawo!).

Przechodzimy do następnego numeru porządku dziennego, wyboru pięciu wicemarszałków. Wybór przyszedł kompromisowo do skutku, wobec czego wybór pięciu wicemarszałków jest proponowany za zgodą wszystkich stronnictw, połączonych w konwencie senjorów. W regulaminie wybór pięciu wicemarszałków ma się odbywać za pomocą kartek, jeżeli jednak nikt nie zaprotestuje, wolno aktu wyboru dokonać przez akklamacje.

Zaraz pierwsze kroki marszałka odsłoniły w nim cały zasób doświadczenia parlamentarnego i wyrobienia.

Jego spokojne zrównoważenie, powaga i szybkie orjentowanie się wystąpiły w linjach wyraźnych i pewnych i nawet u wielu przeciwników zostały należycie oehione.

To też pod wprawnym przewodnictwem marszałka tok obrad nabral żywszego tempa.

Wybór wicemarszałków.

Dalszych wyborów dokonano na propozycję marszałka przez akklamacje.

Na wicemarszałków wybrano: Jakóba Bojkę (piast.), Stanisława Osieckiego (pol. str. ludowe), Józefa Ostachowskiego (zjednoczenie ludowe), Andrzeja Moraczewskiego (P. P. S.) i Andrzeja Maja (zw. nar. lud.).

Następnie na podstawie kompromisu wybrano sekretarzy sejmowych, mianowicie: pp. Dębskie-

go, Harasza, Pużaka, Putoka, Szymczaka, Waszkiewiczza, Brylla i Sołtyka. Dziewiątego sekretarza nie wybrano, gdyż jedno ze stronnictw rzekło się tego posterunku.

Następnie Sejm uchwalił utworzyć 5 komisji: komisję spraw zagranicznych, komisję wojskową, komisję rolną, komisję ochrony pracy i komisję konstytucyjną. Obsadzenie tych komisji odbędzie się według klucza partyjnego w lonie stronnictw.

O przedstawicielstwo Poznańskiego, Cieszyńskiego i kresów wschodnich.

Sekretarz odczytuje następujące wnioski nagłe: Wniosek posła Daszyńskiego opiewa:

Sejm wzywa rząd, 1) aby niezwłocznie po ustaniu przeszkód, wywołanych operacjami wojennymi w dawnym zaborze pruskim, przystąpił do przeprowadzenia tamże wyborów posłów sejmowych; 2) aby niezwłocznie przedłożył Sejmowi projekt ustawy wyborczej, której mocą wschodnie ziemie polskie, nie objęte dotychczasową ustawą wyborczą, mają wybrać posłów na Sejm.

Wniosek posła Bobrowskiego i towarzyszy proponuje, żeby Sejm kandydatów na posłów okręgu Cieszyńskiego z listy Nr. 1, zgłoszonych w terminie ustawowym do komisji wyborczej, która to lista zawiera nazwiska następujące: Tadeusz Regier w Cieszynie, ks. J. Londzin w Cieszynie, dr. Ryszard Kunicki w Fryszacie, Karol Junga, rolnik, w Zukowie, Paweł Bobek w Cieszynie, Jerzy Kantor w Cieszynie, oraz Dora Kluszyńska w Cieszynie, do mandatu reprezentującego powiat sądowy ostrawski, oraz gminy: Orłowe, Łazy, Pietwałt, Suchę Średnią i Suchę Dolną, powołał jako posłów do Sejmu Ustawodawczego.

Wniosek posła Korfantego i towarzyszy następującej treści:

1) Ponieważ w b. dzielnicy pruskiej wybory do Sejmu polskiego odbyć się nie mogły, wchodzi do Sejmu, jako przedstawiciele teje dzielnicy, oprócz posłów do parlamentu, członkowie Naczelnej Rady Ludowej i komisjaratu w liczbie 74, wybrani przez Sejm dzielnicowy w Poznaniu dnia 5 grudnia 1918 r., powstały z powszechnych wyborów. Mandaty członków Naczelnej Rady Ludowej ważne są tylko do czasu zjednoczenia bylej dzielnicy pruskiej z Rzeczpospolitą Polską. Wybory uzupełniające w bylej dzielnicy pruskiej muszą się odbyć w przeciągu czterech tygodni po przyłączeniu teje dzielnicy do Rzeczypospolitej Polskiej.

2) Jako posłowie ze Śląska Cieszyńskiego wchodzi do Sejmu kandydaci z listy Nr. 1, zgłoszeni w terminie ustawowym do komisji wyborczej pod przewodnictwem komisarza wyborczego, p. Radeckiego, która to lista zawiera nazwiska, wyszczególnione w wniosku posła Bobrowskiego i towarzyszy.

Wniosek posła księdza Lutosławskiego i towarzyszy:

Wysoki Sejm raczy uchwalić: Sejm Rzeczypospolitej poleca komisji konstytucyjnej opracować i przedstawić Izbie do uchwalenia projekt ustawy o uzupełnieniu składu osobistego Sejmu Ustawodawczego przedstawicielami ludności polskiej kresów wschodnich.

Zamknięcie posiedzenia.

Marszałek zaproponował, ażeby te wszystkie wnioski odesłać do komisji konstytucyjnej.

Wniosek ten uchwalono z dodatkiem p. Daszyńskiego, żeby Marszałek czuwał nad tem, aby komisja prace swoje nad sprawą przedstawicielstwa Poznańskiego i Cieszyńskiego ukończyła w ciągu trzech dni, jednakże nie wiaże się terminem co do przedstawienia sprawozdania.

Następnie w sprawie formalnej zabrał głos p. Priłucki.

Dalej Sejm uchwalił udzielić posłowi Rudolfowi Gallowi urlopu na 8 tygodni.

Wreszcie Marszałek oznajmił, że zawiadomi niezwłocznie Naczelnika Państwa i Prezydenta Ministrów o ukonstytuowaniu się Prezydium Sejmu, po czym na podstawie uchwały Konwentu Senjorów, następne plenum zwołuje na czwartek, na godz. 4-tą po poł.

Posiedzenie skończyło się o godz. 8 min. 15 w.

Życie sejmowe.

Liczebnie grupy parlamentarne przedstawiają się następująco: Polskie Stronnictwo Ludowe 62; P. P. S. — 32; Piastowcy—42; Polskie Zjednoczenie Ludowe — 26; Stapińskiego grupa — 7; N. Z. R. — 16;

Demokraci polscy — 5; Stronnictwo Ludowo-Narodowe—109; konserwatyści — 9; żydzi — 9; dzicy—7; niezdecydowani — 9.

Do Warszawy przybył poseł Loewenstein; był on obecny na wczorajszym posiedzeniu.

W Sejmie ukonstytuował się klub pracy konstytucyjnej, w którego skład wchodzi posłowie: Fedorowicz, Baworowski, Halban, Galik, Osuchowski, Jabłoński, Steinhau, Stesłowicz, Abrahamowicz, Loewenstein, Starowiejski, Chaniewski.

Zarząd klubu stanowią Fedorowicz, przewodniczący; zastępcy: Baworowski, Chaniewski. Celem klubu jest umożliwienie pracy pozytywnej nad budową Państwa Polskiego.

Poseł Pułek wystąpił z wnioskiem o rekwizycji majątków Habsburgów, położonych na ziemiach polskich. Jednocześnie skieruje interpelacje do Prez. Paderewskiego, dlaczego Polska Komisja Rządząca nie wykonała uchwały o rekwizycji dóbr arc. Stefana z Żywca. Interpelacja ta jest tembardziej ważna, że dobra te, wynoszące 80,000 mg. lasu i 1000 mg. ziemi ornej, arekwiążę Stefan pośpiesznie dewastuje i sprzedaje.

Uroczystość w klubie poselskim Polskiego Stronnictwa Ludowego.

We czwartek wieczorem klub poselski P. S. L. urządził w swej siedzibie (Aleje Ujazdowskie 22) skromne przyjęcie dla posłów włościan ze wszystkich klubów sejmowych. Przybyli, między innymi, liczną grupą posłowie galicyjscy z W. Witosem i J. Bojką na czele. Powitał wszystkich gości poseł Stolarski, przewodniczący P. S. L., zaznaczając w imieniu klubu P. S. L., że zebranie urzędowe zostało dla dania możności posłom włościanom ze wszystkich klubów sejmowych bliższego poznania się i pogawędzenia. Posłowie włościanie — mówił poseł Stolarski — powinni iść razem zgodnie, a wtedy tworzyć będą wielką siłę. Po tem powitaniu przemawiali również w tym duchu posłowie Kurczak i Wojtaszko, potem p. Hulewicz z Poznańskiego. Odpowiedział gorącym zwianiem do jednoci chłopskiej poseł Szmigiel (piastowiec) i przez klubu Piastowców poseł Witos, który również wyraził gorące przekonanie, że posłowie włościanie w Sejmie tworzyć będą jedną całość. Po prezecie Witosie przemawiał poseł ks. Okoń, a potem rozpoczęła się ogólna pogawędka, która trwała parę godzin.

Przed zakończeniem zebrania przemówił poseł Bojko, a w końcu poseł Irena Kosmowska mówiła o zasługach Naczelnika Piłsudskiego. Na jej wniosek wznesiono okrzyk na cześć Naczelnika.

Rada Miejska i magistrat miasta Łodzi wysłały na ręce marszałka Sejmu depeszę z życzeniami najowocniejszej pracy.

MISJA ALJANTÓW W WARSZAWIE.

Od misji aljantów, bawiącej w Warszawie, otrzymujemy następujący komunikat:

Wobec tego, że różne informacje doniosły, iż inicjatywa w sprawie opróżnienia Cieszyna przez wojsko polskie miała wyjść od oficerów sprzymierzeńców, znajdujących się w armii czeskiej, przedstawicielom mocarstw Ententy zależy na oświadczeniu, że jeżeli pozafowania godne interwencje, pochodzące od oficerów sprzymierzeńców, mogłyby wyznaczyć w kierunku wyżej wymienionym, to rządy sojuszników nie mają z tem nic wspólnego i ani do nich nie upoważniały, ani się do nich nie przychyliły.

Pragnąc kres położyć zatargowi, jaki się wywiązał między Polakami a Czechami, członkowie konferencji pokojowej postarali się o to, aby obie strony interesowane zgodziły się na układ tymczasowy, który ma pozostać w mocy aż do ostatecznego ustalenia granic.

Nadto misja międzysojusznicza świeżo przybyła do Cieszyna. Pozostanie tam ona do końcowego rozstrzygnięcia konferencji pokojowej, aby czuwać

nad wykonaniem tego „modus vivendi“ i zapobiedz wznowieniu jakiegokolwiek wybuchu, któryby mógł zakłócić pokój, tak koniecznie potrzebny dla interesów obu narodów i całej Europy.

Wczoraj Prezes Ministrów Paderewski podejmował członków misji koalicyjnej obiadem.

W ciągu kilkugodzinnej biesiady, która dała sposobność przedstawicielom Rządu Polskiego nawiązać bliższe osobiste stosunki z członkami misji, tematem rozmów były wyłącznie aktualne zagadnienia polityczne. Członkowie misji w rozmowach towarzyskich uwydatniali dobitnie swoje sympatje dla Polski i podkreślali, że rozumiejac stanowisko Rządu Polskiego i całego narodu polskiego, i że dla zrealizowania doniosłych zadań wypadnie przystąpić jak najrychlej do czynu, w czem misja państw Ententy pragnie z całą szczerością i jaknajwydatniej współdziałać.

Wczoraj członkowie misji wysłali do swoich rządów i do kongresu pokojowego szereg depesz.

Przystępując do wykonania zamierzonego planu prac, członkowie misji przewidują, iż zakres tych prac będzie szerszy, niż przewidywano, i że wypadnie wezwać do Warszawy liczniejszy personel współpracowników.

Wczoraj przybył z Paryża na dwa dni Mieczysław hr. Orłowski, specjalny wysłannik od gen. Hallera do bawiącej w Warszawie misji aliantów.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 14 lutego (PAT). — Litwa i Białoruś: Pertraktacje w sprawie przeprowadzenia wojska polskiego na Litwę i Białoruś, prowadzone od dłuższego czasu pomiędzy przedstawicielami Rządu Polskiego, kapitanem Gąsiorowskim i szefem sekcji Ministerstwa Spraw Zewnętrznych dr. Kolankowskim, a dowódcą 10 armji niemieckiej, doprowadziły, po wielkich trudnościach, do porozumienia się w sprawie transportu wojska polskiego przez Białystok. Dnia 13 lutego oddziały polskie wkroczyły do Wołkowyska, gdzie objęły opuszczony przez Niemców odcinek frontu przeciw bolszewikom.

Wołyń. Grupa gen. Smigłego: Drobne utarczki naszych patroli z bandami ukraińskimi.

Galicja wschodnia. Grupa gen. Romera: Sytuacja bez zmiany. Grupa gen. Rozwadowskiego: Artylerja ukraińska ostrzeliwała Skniłów, Kulparków i Pasielki miejskie. Nasze baterje wzięły pod ogień okupującego się nieprzyjaciela około Laszek Murowanych. Silny wywiad na Lubień Mały odparto. Baterje nieprzyjacielskie ostrzeliwały Sądową Wisznię i Czerlany, wyrządzając szkody i straty wśród ludności cywilnej. Nasza eskadra lotnicza obrzuciła bombami objekty wojskowe w Wolczy, Felsztynie i Husakowie.

Śląsk Cieszyński: Do Cieszyna przybyła komisja koalicyjna.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Komunikat poznański.

Poznań, 14 lutego (PAT). — Front północny: Na odcinku kujawskim odparto ataki niemieckie pod Wielowąsią i Tupadłami. Wzdłuż górnej Noteci obustronna działalność artylerji. Niemcy strzelali granatami gazowymi. Pod Rymarzewem odparto silny patrol niemiecki. Tarnków ostrzeliwał nieprzyjacieli minami.

Front zachodni: Kolno i Zembowo ostrzeliwała artylerja niemiecka trującymi gazami. Atak niemiecki odparto. Na linii Babimost—Kębłowo koncentryczny silny atak niemiecki, wsparty liczną artylerją, zepchnął nasze oddziały na linię jezior i Obry. W dwóch miejscach sforsował nawet nieprzyjacieli przejście przez rzekę. Natychmiastowy kontratak znowu go za tę linię obroną wyrzucił. Dalsze próby przejścia przez Obrę, nocą podejmowane, udaremniły nasze rezerwy. Grojce, Chobienice i Kopanice ostrzeliwała przez całą noc artylerja niemiecka.

Front południowy: Pod Leszmem i Rawiczem działalność patroli. Porzyce pod Krotoszynem i miasteczko Sulmierzyce ostrzeliwała artylerja niemiecka pociskami gazowymi. Na innych odcinkach spokój.

Juljusz Cambon.

Paryż, 15 lutego (PAT).—Havas urzędowo. Komisja, której zlecono zbadanie spraw terytorjalnych, dotyczących Grecji, wybrała swym przewodniczącym jednomyślnie Juljusza Cambon. Rozpocznie ona swe prace od zbadania pretensji Grecji co do Epiru.

Misja Ententy w Gdańsku.

Gdańsk, 15 lutego (PAT). — Wczoraj w południe przybył do tutejszego portu mały amerykański krążownik Vicks i przywiózł misję do Gdańska, która zwiędziła doki państwowe, a potem udała się do Elbląga, celem obejrzenia doków Schichaua. Chodzi o skontrolowanie spełnienia przez Niemcy warunków rozejmowych.

REPERTUAR TEATROW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Mazepa”, jutro przedstawienie uroczyste na cześć posłów do Sejmu oraz „Misji zagranicznej”.

Teatr Rozmaitości. Dziś „Śpieg”, jutro „Mazepa”.
Teatr Polski. Dziś i jutro „Oj, mężczyźni, mężczyźni!”
Teatr Mały. Dziś i jutro „Lekkomyślna siostra”.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Wyspa miłości”.
Teatr Nowości. Dziś — „Targ na dziewczęta”, jutro — „General huzarów”.
Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Prusacy”.
Teatr im. Staszica. Dziś i jutro „Zbyszko i Danusia”.

Ogłoszenie.

Podaję do wiadomości, że przeciw wyborowi posłów Ks. Eugenjusza Okonia, Tomasza Dąbala, Franciszka Krempe, Józefa Sudola i Wojciecha Marchuła z okręgu wyborczego № 44 wniesiono protest, i do wnoszenia zarzutów, przeciw treści tego protestu, wyznaczam termin do 24 lutego 1919 włącznie.

W tym przeciągu czasu, może każdy wyborca przeglądać protest w lokalu komisji głównej w budynku sądowym w Tarnobrzegu, w godzinach urzędowych i czynić z niego odpisy.

Tarnobrzeg, 12 lutego 1919.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej
Chalczarz mp.

KOMITET

Gieldowy Warszawski

niniejszem ma zaszczyt zawiadomić, że stosownie do § 14 Ustawy Gieldowej z r. 1872, drugie doroczne ogólne zebranie Członków Zgromadzenia Gieldowego za 1918 r., które wobec nieprzybycia dostatecznej liczby członków w dn. 12 b. m. do skutku nie doszło, odbędzie się w dniu 19 lutego, t. j. w środę, o godzinie 4-ej po południu, w gmachu Gieldy Warszawskiej.

Na porządku dziennym są następujące sprawy:

- 1) Sprawozdanie Komitetu Gieldowego z działalności w r. 1917.
- 2) Raport Komisji Rewizyjnej o uskutecznionej rewizji ksiąg rachunkowych i wniosek o zatwierdzenie sprawozdania Komitetu za rok 1917.
- 3) Sprawa udziału kobiet w zebraniach gieldowych.

Ogłoszenie.

Przewodniczący Głównej Komisji Wyborczej okręgu wyborczego Nr. 39 w Nowym Targu podaje do wiadomości, że w dniu 10 lutego 1919 r. wpłynął na jego ręce protest Ks. Jana Madeja, Jana Zmudy, Ks. Wawrzyńca Wojdyły, Bronisławy Masatsch, Janiny Brzeskiej, Henryka Brzeskiego, J. Habury i Ks. Władysława Ryby, przeciw przyznaniu 6 mandatów grupie wyborczej, zgłaszającej listę kandydatów Nr. 13.

Zarazem wyznacza się do wnoszenia zarzutów przeciw treści protestu czasokres od dnia 12 lutego 1919 r. do dnia 21 lutego 1919 r. włącznie

Przed upływem tych 10 dni włącznie każdy wyborcy przeglądać protest w lokalu Komisji w Nowym Targu i czynić z niego odpisy.

ZGINEŁO ŚWIADECTWO na prawo handlu na imię Józefa Podlasiaka i Sz. Bonisławskiego, wydane przez Mławski Inspektorat Podatkowy.

Na zasadzie art. 89 ord. wyb. Główna Komisja Wyborcza w Kielcach podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że w dniu 11 b. lutego zostały zgłoszone dwa protesty przeciwko wyborom Piotra Piwko i jeden protest przeciwko wyborom Andrzeja Walerona i Jana Ledwocha na posłów do Sejmu Ustawodawczego. Osobom zainteresowanym przysługuje prawo przeglądać protesty w lokalu Głównej Komisji Wyborczej (gmach Sądu Okręgowego w Kielcach, ul. 3-go Maja, sala Nr. 20) w godzinach urzędowania od 9 — 10 rano i od 5 — 7 po poł., czynić odpisy z protestów i wnosić zarzuty w terminie 10-dniowym.

Przewodniczący Głównej Komisji Wyborczej:
Z. Nowicki.

Przewodniczący Głównej Komisji do Sejmu Ustawodawczego na okręg Łowicki

stosownie do art. 89 Ordynacji Wyborczej zawiadamia, że w dniu 11 Lutego 1919 roku przez mieszkańca wsi Zagórze, pow. Rawskiego, Jana Grabowskiego, nadesłany został protest na różne nieprawidłowości przy wyborach dnia 26 Stycznia 1919 roku w Miejscowej Komisji Wyborczej w Węgrzynowicach, pow. Rawskiego i że w ciągu dni dziesięciu od daty niniejszego ogłoszenia wolno każdemu wyborcy w lokalu Komisji Głównej w Łowiczu (Sąd Okręgowy) w godzinach od 9 do 1 przeglądać ten protest, czynić z niego odpisy i wnosić piśmienne przeciwko treści protestu zarzuty. Po upływie dziesięciu dni protest wraz z zarzutami przesłany będzie do decyzji Sądu Najwyższego w Warszawie, drugi zaś egzemplarz protestu do Kancelarji Sejmu Ustawodawczego.

Przewodniczący Komisji Głównej

Fr. Głowacki.

Protest przeciw wyborom do Sejmu.

Przeciwko wyborom do Sejmu w Sieradzkoo-Wieluńskim Okręgu Wyborczym 12 lutego 1919 r. wnieśli protest zamieszkujący w Sieradzu Gerzin Krzepicki, Mordcha Klein, Lajb Pik, Hersz Świerek, Rosa Klein, Chemie Grossman i Jankel Almerski z tego powodu, że została wycofana lista kandydatów na posłów do Sejmu przez Majera Szlamowicza, pełnomocnika grupy wyborczej, która powyższą listę złożyła. W ciągu dziesięciu (10) dni w lokalu Głównej Komisji Wyborczej w Sieradzu, w Sądzie Pokoju w Sieradzu każdy wyborca może przejrzeć szczegółowo powyższy protest i wnieść przeciwko niemu zarzuty.

Sieradz, 12 lutego 1919 r.

Przewodniczący Gł. Komisji Wyb. w Sieradzu:

469

Edm. Śniechowski.

Zarząd Tow. wzajemnego ubezpieczenia od ognia

„S N O P”

zawiadamia, że Nadzwyczajne Ogólne Zebranie Przedstawicieli, odbędzie się 5 marca r. b. o godzinie 12 w południe, w lokalu T-wa „Snop” — Traugutta 3. Wrazie zaś nieprzybycia wymaganej w § 52 Ustawy, ½ liczby członków, upoważnionych do głosu, zwołuje się Drugie Nadzwyczajne Zebranie, ważne bez względu na ilość przybyłych osób, na dzień 5-go marca 1919 r. na godzinę 6 po południu w tymże lokalu T-wa „Snop”.

Stemple, pieczęcie wykonywa w ciągu dnia fabryki „Union”, Warszawa, N. w. Świat 55. Cenniki bezpłatnie.

ZAGINEŁA POL. Nr. 28938 1-go Ros. Tow. Ubezpieczenia imię A. Dudzińskiego. Uprasza się znalazcę o złożenie w biurze, Jasna 17.

Ktoby wiedział o obecnym miejscu pobytu Bogusława Kłossa (15-letniego, szatyna, wysokiego, szczupłego, smagłego, twarz ściągła, oczy duże, szare), proszony jest usilnie o zawiadomienie rodziców, mieszkających w Łodzi, ul. Hrabowska Nr. 3.